

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת תצווה

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

קדושת הלשון

חז"ל (זבחים פח, ב) לימדונו שמעילו של הכהן הגדול היה מכפר על לשון הרע. אכן, בפסוקים המדברים על ציווי עשיית המעיל ניתן למצוא רמז נפלא לעבודה קדושה זו של שמירת הלשון, כי בציווי עשיית המעיל נאמר "ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת, והיה פי ראשו בתוכו, שפה יהיה לפיו סביב מעשה אורג כפי תחרא יהיה לו, לא יקרע" (שמות כח)

והרמז שבזה: "והיה פי ראשו בתוכו" - שהדיבורים שבפיו של האדם הנמצא בראשו צריכים להישמר בתוכו ולא למהר להוציאם החוצה, אלא ישקול היטב כל מילה שהוא מוציא מהפה שלא יהיה בה חשש של איסור לשון הרע על אדם מישראל או נבלות פה וכל כיו"ב. "שפה יהיה לפיו... לא יקרע" - שהשפתיים שה' ברא לפיו של האדם ישמשו כחומות בצורות שלא יוכלו להיפרץ בשום אופן שבעולם (בבחינת "לא יקרע"), וימנעו ממנו להוציא מפיו דיבורים שאינם רצויים לפני הקב"ה.

על פי האמור שהמעיל מכפר על לשון הרע, יובן גם מה שמבואר בגמרא (זבחים שם) שכמו שנחלקו חז"ל לענין מראות נגעים, שיש מי שאומר שמספרם היה שבעים ושניים, ויש מי שאומר שמספרם היה שלושים ושישה, כך ממש נחלקו לענין מספר הפעמונים שהיו בשולי המעיל של הכהן הגדול, שיש מי שאומר שמספרם היה שבעים ושניים - שלושים ושישה מלפנים ושלושים ושישה מאחור, ויש מי שאומר שמספרם היה שלושים ושישה - שמונה עשרה מלפנים ושמונה עשרה מאחור.

והיינו כי כבר לימדונו חז"ל (ערכין טו, ב. וברמב"ם סוה"ל טומאת צרעת) ש"כל המספר לשון הרע נגעים באים עליו", ומכיון שהמעיל של הכהן בא לכפר על עוון לשון הרע, וממילא גם לרפאות את הנגעים הבאים מחמתו, לכן מספר הפעמונים שבשוליו היה כמספר הנגעים שיש בעולם.

ומכך ילמד כל אדם עד כמה צריך הוא להיזהר בלשונו שלא להוציא מפיו שום גנאי על אדם מישראל, וכל שכן שלא לומר על הזולת דבר שעשוי לגרום לו נזק כלשהו. וכן אם מישהו בא לדבר איתו דברי גנאי על הזולת יברח משם כל עוד נפשו בו.

ויש לדעת שפגם לשון הרע חמור יותר מכל העוונות, ואף החמורים ביותר, כמו שאמר רבי ישמעאל בגמרא (ערכין טו, ב): "כל המספר לשון הרע מגדיל עוונות כנגד שלוש עבירות עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים". ואם כל העוונות מגיעים עד השער הארבעים ותשע של הטומאה, יש לדעת שעוון לשון הרע מגיע כבר לשער החמישים של הטומאה אשר ממנו כמעט ולא ניתן להחלץ.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

"תמים תהיה עם ה' אלוקיך"

חבל שהאמונה בה' שנקראת "הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל..." נהפכת לאמונה של דגים וכל מיני סגולות.

האמונה בה' צריכה להיות מושלמת במאת האחוזים, אם אתה משתמש בעזר כלשהו להקב"ה, אפילו במעט שבמעט, מצבך לא טוב, וכי הקב"ה לא יכול להשלים לך את החסר הזה! אלא שזה מראה על חוסר בטחון בה', לכן על האדם להיות תמים, ולא ישתמש בכל מיני מחרוזות של דגים וכדומה.

כי מי שמשתמש בזה סובל מחוסר כל, כי הקב"ה מסיר את ההשגחה ממנו, ומוסר אותה להנהלה של הדגים האלה, וכמובן שאין בהם שום תועלת.

לכן צריך להתרחק מכל הדברים האלה, "תמים תהיה עם ה' אלקיך" (דברים י"ח) אומר רש"י התהלך עמו בתמימות ותצפה לו. אם יש לך בעיה, עליך לדעת שרק ה' יכול לפתור אותה, לכן תתפלל אל ה' שיוציא אותך מבעיה זו, "קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'" (תהלים כ"ז), קווי אחר קווי, אומר רש"י אם לא תתקבל תפלתך חזור וקוה.

אל תתייאש, אלא חזור שוב ושוב עד שה' יענה לך. בסופו של דבר ה' יענה לך, כי ה' עונה לכולם, רק שלפעמים יש מחיצות מחמת הרהורי עבירה וכדומה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
18:17	ר"ת 19:00	17:26	ירושלים
18:15	ר"ת 18:56	17:24	תל אביב
18:17	ר"ת 18:57	17:25	חיפה
18:17	ר"ת 18:59	17:25	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי משה פיינשטיין - י"ג אדר

כשהיה רב ברוסיה התגורר בעירו יהודי שהיה מלשין לקג"ב על יהודי העירה, והיו היהודים סובלים ממנו צרות צרורות. יום אחד חלה אותו מלשין ומת. טרם מותו השאיר מכתב לחברא קדישא ובו כתב שהיות והוא מתחרט על מעשיו הרעים ומחפש כפרה על כל הצער שגרם חפץ הוא שיקברוהו מחוץ לבית הקברות ועוד שיקברוהו בבזיון ועל ידי כך יכופר לו עוונותיו. הלכו החברא קדישא לר' משה ושאלוהו כיצד לנהוג, ר' משה ענה להם: ע"פ הדין אדם אינו בעל הבית על גופו ומחמת כן אינו יכול לצוות מה יעשו עם גופו לאחר מותו, ולכן תנהגו כפי שההלכה מחייבת ותקברוהו ככל יהודי שמת. התפלאו כולם ואמרו: 'הרי היהודי התחנן במכתבו שיהגו בו כן על מנת שתהא לו כפרה על עוונותיו, ומדוע לא נרחם עליו וננהג עמו כן?!' השיב ר' משה מתפקידנו לשמור ולקיים מה שאומרת ההלכה, ולא מה שהוא אומר, ומתפקידי כרב בישראל לדאוג שאכן ההלכה תבוצע כהלכתה, ולכן אנחנו מחוייבים לקוברו כדת וכדין, ולענין חטאיו ועוונותיו, בשמים כבר ידונו אותו על מעשיו הרעים. ואכן כדבריו עשו החברא קדישא. חלפו מספר ימים והנה רואה שומר בית הקברות שהגיעו מטעם השלטונות לבדוק את קברו של אותו 'מוסר' מלשין, הם פתחו את הקבר ובדקוהו לאחר שהייה קצרה חזרו וסגרוהו. לפליאת השומר על מעשיהם השיבו שהם קיבלו מכתב מאותו מלשין טרם מותו שבו כתב שהיות והוא יודע שאנשי עירו שונאים אותו על שהוא נאמן לשלטון והלשין עליהם ודאי יקברוהו בבזיון, ולכן עליהם לבדוק אם אכן קברו אותו ככל בן ישראל או כקבורת חמור וכדבריו עשינו אך נוכחנו בטעות. שומר בית הקברות בא לבית הכנסת וסיפר את הדברים, וראו כולם את זכותו של רבי משה זצ"ל שדיקדק בהלכה ללא סטיות וללא התחשבות ברגשות ודעות אחרות שעל ידו ניצלו כולם מעונש כבד.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

מנהיג אמיתי

"וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל... (שמות כ"ז כ')

הביא אבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל בשיעור, את דברי חז"ל הקדושים שאמרו שמשם רבינו ע"ה לא נזכר שמו בפרשת תצווה כלל וכלל, כי הוא מסר נפשו על עם ישראל, כשאמר להקב"ה לאחר חטא העגל: אם אתה מוחל וסולח להם מצוין, ואם לא, ח"ו, 'מחני נא מספרך אשר כתבת', ודרך רמז אמרו חז"ל המילה 'ספרך' היא "ספר - כ'" כלומר הפרשה העשרים בתורה, ומפרשת בראשית, הפרשה העשרים בספר תורה היא פרשת תצווה. ולכן משה רבינו ע"ה לא מוזכר בפרשת תצווה.

וכמו שכתב בעל הטורים "ואתה תצווה" - לא הזכיר את משה רבינו בזה הסדר - כלומר בזו הפרשה. מה שאין כן בכל החומש מאז שמשם נולד אין פרשה שלא הוזכר בה. והטעם, משום שאמר 'מחני נא מספרך אשר כתבת' וקללת חכם אפילו על תנאי באה, ונתקיים בזה.

וכבר כתב גאון עוזינו מרן החיד"א הקדוש ש"ואתה תצווה", אמר לו ה' יתברך למשה רבינו, אתה תצווה את כל הדורות הבאים, ששום אדם לא יקלל את עצמו, ולא יאמר ששמו ח"ו לא יכתב בספר התורה, ולכן 'תצווה', תצווה את הדורות הבאים.

ובכל זאת שואל מרן החיד"א הקדוש בספרו הבהיר 'חומת אנך' איך יתכן שמשם רבינו לא היה מוזכר בפרשה שלימה בספר התורה? ותירץ שפרשיות "תרומה תצווה" יחד נחשבות פרשה אחת, כי הם יחד עוסקות במשכן וכליו, ולכן זה נחשב פרשה אחת, ואכן משה רבינו מוזכר בפרשת תרומה, וממילא זה נחשב כאילו הוא מוזכר בפרשת תצווה, כי כאמור תרומה ותצווה הם אחד.

וכתב מרן החיד"א הקדוש שהעד לדבר, ש'תרומה ותצווה' הם כמו פרשה אחת, כי במקומות רבים אמרו חכמינו הקדושים עליהם השלום שיש בתורה הקדושה חמישים ושלוש פרשיות, ואומר מרן החיד"א הקדוש, שאם נספור את הפרשיות נמצא שיש חמישים וארבע פרשיות, והאיך אמרו שיש חמישים ושלוש? אלא על כרחך שתרומה ותצווה הם נחשבים פרשה אחת.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

אסור לנבל את הפה

אין מקום לספר כאן את כל מה שעברתי עם הרב כי זה לא יגמר מרוב סיפורים שראיתי את רוח קודשו של הרב. באחד הימים באתי למורינו הרב יורם לנתיבות והבאתי איתי חבר שמעולם לא היה אצל רב ואין לו מושג מה זה רב, אבל אותו חבר הרגיש שהוא רוצה ללכת לרב שאני קשור אליו שזה מו"ר הרב יורם, הגענו לנץ התפללנו עם הרב בסוף התפילה חלצנו תפילין ויש לציין שישבנו מרוב הדוחק וכמות האנשים רחוק מהרב, ממש בצד השני של בית המדרש. אנחנו מתלחשים ביננו ותוך כדי אני מספר לו קצת על הרב, וקרה איזה מצב שדיברנו בשקט ביננו ובלי לשים לב אותו חבר פלט איזה מילה לא כל כך יפה, לא בכוונה בלי לשים לב. אף אדם אחר לא שמע את זאת חוץ ממני, מיד הסברתי לו שאנחנו נמצאים במקום קדוש ואסור לדבר דברים כאלה בכלל, ובטח לא במקום כזה קדוש. ממש באותם רגעים שזה קרה, מורינו הרב הרים את המיקרופון ופתח את השיעור בדבריו הקדושים. אני ממש זוכר כמעט כל מילה ומילה - "מכיוון שחרבו לנו בתי מקדשות אין לנו בית מקדש אלא בתי כנסיות ובתי מדרשות ולכן אסור לנבל את הפה במקום כזה קדוש"... וכמובן ששנינו נשארנו פעורי פה אבל מחויכים ידענו שאם הרב רואה את מה שקרה הוא בטח גם ידע לתת לנו תיקון על זה.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

קריאת התורה

שאלה: שאלה: אודות הענין שמקובל בידינו, שצריך הש"ץ הקורא בתורה לפתוח בדבר טוב ולסיים בדבר טוב, היאך א"כ ישנם פרשיות שמסיימות לכאורה בדבר שאינו של ברכה, כגון בסיום ספר במדבר, "ולא יבאו לראות כבלע את הקודש ומתו". וכן בעוד כמה מקומות כיוצא בזה.

תשובה: כבר נתבאר שצריך הבעל קורא לפתוח בדבר טוב ולסיים בדבר טוב, ואולם כשזה סיום הפרשה לא הולכים אחר סיום הקריאה אלא אחר הברכה, שהיא גמר מצות הקריאה בתורה, ועל כן נחשב שמסיים בדבר טוב. אמנם מכאן יש ללמוד שכשקורא הפרשה שניים מקרא ואחד תרגום ביום השישי בפרשה כעין זו, צריך באמת להמשיך לקרוא לכתחילה ג' פסוקים מהפרשה הבאה, כיון ששם אין מברך ברכות התורה, ויחשב לו לסיום בדבר טוב. ויש שנהגו בכל סיום קריאת פרשה שניים מקרא ואחד תרגום להתחיל כמה פסוקים מפרשה שאח"ז לסימנא טבא. ובעבור זה נהגו בהפטרה של שבת הגדול שמסיימת בתיבות "והכתי את כל הארץ חרם", לחזור פעם נוספת על הפסוק "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא".

שאלה: אם גמרו קריאת התורה, ולא נמצא בציבור מי שיודע לקרוא את ההפטרה בטעמים, אלא רק אחד ממנין השבעה עולים שכבר עלו לספר תורה קודם לכן, האם יעלה אותו אחד פעם נוספת כדי לקרוא את ההפטרה בברכה, או לא?

תשובה: אם לא נמצא מי שיודע להפטיר בטעמים, אלא רק אחד מאותם שעלו לקרות בתורה, וכבר אמר שליח ציבור קדיש אחר קריאת הפרשה, זה שרוצה להפטיר רשאי לחזור ולעלות לתורה פעם נוספת ויברך על קריאתו תחילה וסוף, אבל אם העולה השביעי סיים ועדיין לא אמרו קדיש, אם העולה השביעי הוא עצמו המפטיר, יברך מיד ברכת ההפטרה ויקרא ההפטרה, ויאמרו הקדיש אחר ההפטרה. אולם אם אדם אחד מהעולים הקודמים הוא המפטיר, יאמרו תחילה קדיש אחרי עליית השביעי. ואם יש אדם נוסף שיודע להפטיר, אלא שאינו יודע להפטיר בטעמים, הרי זה כמי שאין שם מי שיודע להפטיר. וראוי לגבאים בכל בית כנסת לראות קודם קריאת התורה מי מִפִּי הציבור יודע לקרות ההפטרה בטעמים, ויכבדוהו בעליית מפטיר.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

מצווה פגומה

הורי רבי משה מקוברין גרו בכפר, בזמן שרעב כבד שרר בליטא, ועניים נדדו עם נשיהם וטפם מעיר לעיר ומכפר לכפר, לבקש טרף לנפשם ולנפש ילדיהם. גם לכפר בו גרו הורי רבי משה, הגיעו שיירות של משפחות רעבות.

עמלה אימו של רבי משה לטחון דגן בריחיים של יד, אפתה לחם וחילקה לנצרכים, אבל הלחם לא הספיק לכולם. התנור היה מוסק, מיהרה האישה והטילה עיסה חדשה לתנור. אולם העניים קצרה רוחם מלחכות, היו ביניהם שהחלו לקללה ולגדפה.

פרצה האישה בבכי. אל תבכי אמא - פנה אליה משה הקטן - עשי עבודתך והניחי להם לקלל. קיימי מצוות הבורא. אילו היו משבחים אותך, הלא היו פוגמים במצווה...

הריני ממנה בזאת את
הרב החיד"א לשליח עבורי
לחלוקת מתנות לאביונים

זריזין מקדימים למצוות

מתנות לאביונים בקלות ובנוחות!

הורידו עכשיו את הקופה הדיגיטלית שלנו ותזכו במצווה היקרה!
רשמו פושקונים בחנות ההורדות והורידו בקלות!

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

ברכת ה' מוכנה להגיע תמיד,
השאלה היא אם באמת הכנת את
הכלים הראויים לקבל בהם את
הברכה.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת רפאל גבריאל בן מלכה הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ שלום מעתוק בן שמחה ז"ל
לע"נ אסתר בת זוה'אר ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יודם אברג'ל
יום אביב